

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententiae S. Scripturæ, de Spiritus S. missione. Et Paracleses ad easdem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Est ei Patronus. Patroni enim est, suggerere clienti, qua sunt utilia, atque ad ea adhortari: consolari mœrentem, & intercedere pro eo. Itaque cum Spiritus sanctus dicitur Paracletus, seu Consolator, & Advocatus, & Patrenus: significatur, quod Ecclesia causam in se recipiat tanquam suam: adsit laboranti monendo & consolando: Admonitorem se & Praeceptorem exhibens in certaminibus virtutis, solatiū ac subsidium in afflictionibus. Et opitulatur imbecillitati nostrā: sicut scribit idem Apostolus Paulus. Spiritus, inquit, adiuvat infirmitatem nostram. De hac exuberante Spiritus Sancti gratia, S. Scriptura Sententia quæ sequuntur, satis superque testificantur.

SENTENTIÆ S. SCRIPTURÆ, DE
SPIRITVS SANCTI GRATIA.

SENTENTIA I. Roman. 5.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum sanctum qui datus est nobis.

PARACLESIS.

CAPVT
IXXXII.
Chryf. ser.
9. in Epist.
ad Rom.

Non dicit Apostolus, quoniam data est: sed quoniam diffusa est Charitas Dei in cordibus nostris: ut largitatem & abundantiam manifestet. Donum quippe tale dedit, quod esset maximum: non calum, non terram, non mare, sed quod istis omnibus pretiosius est: quodque ex hominibus, & angelos & filios Dei, & coheredes Christi fecit. Quod verò donum istud est? Spiritus videlicet sanctus. Proinde Dilectionis suæ feruorem hinc potissimum ostendit, quod non paulatim nos aut modice honorauit: sed simul bonorum quasi fontem Dilectio-

Dilectionem in nos effudit. Noli itaque etiam si non ad-
mulum dignus fueris, animum despondere: cum habeas
vniuersum patrociniū iudicis, videlicet Dilectionem.

SENTENTIA II. Roman. 8.

Spe salui facti sumus. Spes autem quæ videtur, non
est spes: nam quod videt quis, quid sperat? Si au-
tem quod non videmus speramus, per patientiam
expectamus. Similiter autem & Spiritus adiuuat
infirmiorem nostram.

PARACLESIS.

Si quisiturus es hic omnia: quis erit Spei locus? **CAPVT**
Quid igitur est Spes? De futuris fiduciam habere. **LXXXIII.**
Quid enim magni Deus abs te petit, qui sp̄te sua bona Chryl. serm.
tradidit vniuersa? Vnum hoc solum abs te petit, sp̄e vi- 14. in Epist.
delicet: quatenus & ipse habeas, quod simul ad salutem ad Rom.
tuam conferas. Sicut Apostolus dicit: Quod si qua non
videmus speramus, per patientiam expectamus. Nam
voluit laborantem Deus ac fatigatum, innumerāq; pas-
sionem, ita sperantem coronat. Verumtamen & hoc spe-
renti, ut animam fatigatam consolaretur, largitus est.
Deinde, ut ostendat quod ad facilitatem præstanda spei
multo fruamur auxilio, subiūgit: Consimiliter autem &
spiritus auxiliatur infirmitatibus nostris. Id quidem
quod patientia est, tui muneris erit: quod verò faculta-
tis est illam seruandi, ex spiritu est: qui te ad spem illam
perducit, per quam & labores tuos leuios reddit. Sicut
nos per patientiam expectantes nitimur ad cæle-
stium hereditatis consecutionem: ita etiam Spiritus
sanctus admonet auxilium suum deficientibus, cœu ma-
nu porrigenis laborantibus.

SENTEN-

SENTENTIA III. 2. Cor. 1.

Qui autem confirmat nos in Christo, & qui unxit nos, Deus: qui & signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris.

PARACLESIS.

CAPVT

LXXXIII.

Chryf. Ho
mel. 3. in
Epist. 2. ad
Cor.

Multa promittit Euangelium, de Resurrectione, deque Assumptione, & Immortalitate: de quibus ingentibus illis premiis, & bonis illis ineffabilibus. Haec igitur promissiones ait immobiles consistere. Ne quid igitur metuas: non enim homo est, ut tibi suspectus esse possit: sed Deus est, qui & dicit & praestat. Qui enim iam unxit nos, deditque Spiritum in cordibus nostris: qui consentaneum est, ut non det que restant in posterum? Et si hoc dedit, cum inimici essemus, multo magis illa reconciliatis & in amicitiam receptis largietur: eoque non simpliciter dixit Spiritum, sed pignus appellauit: ut ex hoc de ceteris omnibus fiduciam concipias. Non enim nisi totum daturus erat, voluisset arrabonem exhibere ac perdere: idque frustra ac sine causa. Signauit ergo nos Deus dando Spiritum suum nobis pignus, ut non ambigamus de promissis eius.

SENTENTIA IIII. Ephes. 1.

In Christo credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostrae, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriae ipsius.

CAPVT

LXXXV.

Ambros. in
Epist. ad
Ephesios.

Laus gloriae Dei est, cum multi acquiruntur ad fidem: sicut gloriae medici est, si multos curet. Ideoque ad gloriam Dei pertinet, quia gentes vocauit, ut salutem suam me-

medelam consequerentur per fidem, Iudæis promissum
 signum habentes redemptionis atque hereditatis
 gratia, Spiritum sanctum datum post Baptismum.
 Ob signati sunt & Israëlita: sed circuncisione, ut pecu-
 nari. Ob signati sumus & nos: sed Spiritu, utpote filij. Chryf. fet.
2. in eandem
Epist.
 Qui autem verè de Spiritu Christi participat, optimum
 illi hereditatis nostræ arrabonem esse sciunt. Talis erat
 Paulus, qui & hinc ea quæ in caelis sunt gustauerat: at-
 que ideo & festinabat, & ut presentia relinquere dare-
 tur, anxie gemebat. Aliis siquidem oculis contemplaba-
 tur: omnem ad cælestia & futura mentis aciem transfe-
 rens. Quod si Spiritus sancti omnes, ut oportebat, con-
 sutes essemus: & calos utique contemplaremur; & qui
 illis est, cælestium statum. Arrabo cuius est? Redemptio-
 nis & Acquisitionis. Tunc quippe pura & plena erit
 redemptio. Nam nunc quidem & in mundo versamur:
 & multa humana coincidunt. Pura verò redemptio,
 tam est, quando neque peccata fuerint, neque affectus
 terreni.

**FRUCTVS TOTIVS VITÆ IESV
 CHRISTI, AC DISPENSATIONIS SV-
 per redēptione generis humani. ex D. Bernardo.**

Placet ne tibi Dñe Iesu, ut dones mihi Vitam tuam, **CAPVT**
 sicut dedisti Conceptionem? quia non solum conce- **LXXXVI.**
 ptio mea immunda; sed mors peruersa, vita periculosa. Bernard. fet.
2. de festo
Pentecostes.
 & post mortem restat mors grauior, mors secunda. Non
 solum (ait) Conceptionem meam, sed & Vitam meam;
 & hoc per singulos ætatum gradus, Infantia, Pueritia,
 Adolescentia, Iuuentutis, tibi donabo: adiiciens Mor-
 tem, Resurrectionem, Ascensionem, & missionem Spiri-
 tus sancti. Hoc autem ideo, ut Conceptio mea emundet
 tuam: Vita mea instruat tuam: Mors mea destruat
 tuam.

T

tuam:

tuam: Resurrectio mea precedat tuam: Ascensio mea
 preparat tuam: porro Spiritus adiuet infirmitatem
 tuam. Sic enim planè videbis & viam per quam am-
 bules: & cautelam qua ambules: & ad quam ambules
 mansorem. In vita mea cognosces vitam tuam: ut si-
 ut ego paupertatis, obedientia, humilitatis & patientia,
 charitatis & misericordie indeclinabiles semitas tenui-
 sic & tu iisdem vestigiis incedas. In Morte autem mea
 dabo tibi iustitiam meam: dirumpens iugum captivi-
 tatis tuae, expugnans hostes qui sunt in via, ut non ap-
 ponant amplius nocere tibi. His autem completis reuer-
 tar in domum meam unde exiui. Et ne de absentia mea
 contristeris, mittam tibi Spiritum paracletum: qui tibi
 donet pignus salutis, robur vitae, scientia lumen. Pignus
 salutis: ut ipse Spiritus reddat testimonium spiritui tuo
 quod filius Dei sis: qui certissima signa Prædestinatio-
 nis tuae cordi tuo imprimat & ostendat: qui donet leti-
 tiam in corde tuo. Robur vitae: ut quod per naturam
 tibi est impossibile, per gratiam eius non solum possibile,
 sed & facile fiat. Scientia lumen: ut cum omnia benefi-
 ceris, te seruum inutilem putes: ut quicquid boni in te
 inuenieris, illi tribuas à quo omne bonum est: sine quo
 non parum aliquid, sed nihil omnino potes incipere, ne
 perficere dicā. Sic ergo spiritus ille in tribus istis te docet
 omnia, quæ ad tuam pertinent salutem: quia in ipso
 est plena & absoluta perfectio. Vides igitur, quam ve-
 rum dixerit ille, qui dixit: Dominus sollicitus est mihi.
 Pater ut seruum redimat, filio non parcit: Filius se-
 ipsum libentissimè tradit: Spiritum sanctum uterque
 mittit. & ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus in-
 narrabilibus. O duri & obdurati filij Adam, quos non
 emollit tanta benignitas, tanta flamma, tam ingens ar-
 dor amoris, tam vehemens amator, qui pro vilibus ser-
 uis

Luc. 17.

Psal. 39.
Rom. 8.
Ibidem.

illis tam p
 uilibus
 sanguin
 unde sa
 manane
 Illumin
 iustific
 uitam vi
 huius mortuus

FIGVR
 NES IN
 quibus I
 affectus

Christu
 ficatus.

Vidit Jacob
 & cacum
 que Dei
 Dominu
 Dñs Deu

Hanc a
 ipse, &
 ut vobis: &
 uidentes
 apertu
 Deo. C
 clausu
 ad L

illis tam pretiosas merces expendit. Non enim cor-
 ribilibus auro vel argento redemit nos, sed pre-
 1. Pet. 1.
 b. sanguine suo, quem effudit abunde: quia largi-
 tonda sanguinis de corpore Iesu per quinque par-
 emanauerunt. Quid ultra debuit facere, & non fe-
 cit. Illuminavit cecos, reduxit erroneos, reconciliauit
 nos, iustificauit impios: triginta & tribus annis super
 terram visus, cum hominibus conuersatus, pro homini-
 bus mortuus.

FIGVRÆ QVÆDAM ET IMAGI-
 NES IN DIVINIS LITERIS DESCRIPTÆ,
 quibus Iesu Christi D. N. in genus humanum,
 affectus & beneficia exprimuntur.

FIGVRÆ I.

Christus in SCALA, quam vidit Iacob, signi-
 ficatus. Genesis 28.

Vidit Iacob in somnis scalam stātem super terram,
 & cacumen illius tangens cælum: Angelos quo-
 que Dei ascendentes & descendentes per eam: &
 Dominum innixum scalæ dicētem sibi: Ego sum
 Dñs Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac.

FIGVRÆ EXPLICATIO.

Hanc admirandam visionem Filius Dei enarrat CAPVT
 I. Ioseph, & ad se accommodat, his verbis: Amen amen LXX XVIII.
 dico vobis: videbitis calum apertum, & Angelos Dei Ioan. 1.
 ascendentes & descendentes supra filium hominis. Cæ-
 lum apertum significat gratiam & reconciliationem
 ad Deo. Calum enim propter peccatum toti generi hu-
 manum clausum erat: nec cuiquam vnquam aditus pa-
 tet ad Deum, nisi filius Dei inenarrabili amore
 nostri,